

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XIII. De sancto Symeone Stylita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

δικαιος καὶ φαλλάς αὐτῶν, καὶ ἵδυφαλλάς, καὶ φαλλαγόμις, καὶ πρίστον τετέμεγέθη, καὶ πάνα αἴσχυλον μοσία τιμωμένον, καὶ τὸ σύλλογον μυστήρια, καθ' ἐν μόνον ἐπανεῖ, οἵ γε πάλιν Θεοῦ ὄρα, αἷλλα τῷ σκότῳ φοινοκεντητοῖς. Τησαν τέτων τοῖς αὐχρώσ πινῶσι τὴν πινωμένοις καταλιμπανορδύρων, ἐπὶ τὴν θυσαν τὸν πῶλον ἐκκενίσθωμεν, καὶ τὰ λεπόμενα τὸν θεοδοσίον βασιλείας ἐνσυνόπτωσις πεθάνεται.

Κεφ. 16.

Ἐπειδὴ βιβλίον τοῦ θεοδοσίου τῶν νεοειδῶν αἴρεται
ἀποκαύτη.

ΓΕΡΑΠΠΕΑς οἱ ἐν αὐτῷ πανθυτεβῆς διά-
ταξις, αὐτὰ τὸ περιτον βιβλίον κειμένη,
ιεπιναντὶ καθόδη ἀνόμασαι, τείτη τὸν δρόμον Θεοῦ πρώτῳ πίτλῳ τυγχάνεσσα· σὺ η τὸν
πάλαι πινθάμενον παρ' αὐτῷ, οἰς αὐτῷ νεοειδῶν
γέγραπται, θεοθεν κινθήσεις, αἴπασις τὸ δῆλον
λεγομένον Φίφοις κατέκεντεν αἰνθέματι
ἄθλησαλῶν, καὶ γέγραφεν πίλεξεως ὠδὲ. ἐπὶ
τεστίζομεν τὰς ζηλεῖτας τὴν αἰσθῆτηνεοειδῶν
πίσην, τῇ αἴθεμάτῳ αὐτῷ διδασκαλίᾳ ἀκολυ-
θεῖταις, εἰ μὲν ἐπισκοποῖς εἰεν ἡ κληροκοί, τῶν
ἄγιων ἐκκλησιῶν ἐκβάλλεσθαι. εἰ δὲ λαϊοῖ, αἴνι-
θεμάτῃζεσθαι, τέθενται ἐπὶ τοῦτον μοθε-
σιαν τὴν μετέρας ἑνεκαὶ θρησκείας, τὸν διάπι-
εν αὐτῷ ζηλον δεικνύσσαι.

Κεφ. 17.

Πιεῖ τὸ ἄγιον συμμαὶ τὸ συλίτη.

ΕΝ τέτοις τοῖς χρόνοις ἥκιμασέ τε καὶ διε-
φάνη καὶ συμεωνής, οἱ τῆς ὁσίας καὶ
τάτια αἰσθητὰ μνήμης, τορεώτης ἐπὶ^{τοῦ} σάσον ἐπιπλόδιστας, δίπικυ μόλις σύ-
διάτημα τὸ στέμμελεγν, δόμοντος τηνικάδε
τῶν αἰνισχέων ἐπισκοπῆντος ὃς ἐπέδην παρ'
εὐλογούνεν, ἐπιπλαγεῖτελως εάστιν καὶ τινῶν
διάλιτων, τῶν μυστικῶν εὐλόγων. αἴμφω
οἱ ἐν συντοπέτειν, καὶ τὸ αἴχεαντον ιερεγ-
γόταντες στόματα, τῆς Λωκοτοικονωνίας αἱλή-
λοις μετέδωσαν. Εὗτοί σὺν σαρκὶ τηλ τῶν εὐ-
ραίων διωάμενων πολιτείαν ζηλώσας, ἔχαίσ
μετ' εαυτὸν τοῦ ἐπὶ γῆς πραγμάτων, καὶ την
φύσιν βιοτάμενος τὴν τέσσας κάτω Βερβεσταν,
Ομοίωρα δινεῖσθαι. Καὶ μέσην θρανόν καὶ τῶν ἐπὶ

A Ichisallos, ac Phallagogia, & enor-
mem Priapum, ac Pancem, qui turpi
colitur membro. Mysteria item, quæ
Eleusine celebrantur, ob id solum lau-
danda, quod à Sole non videntur, sed
perpetui tenebris damnata sunt. Ve-
rum hæc, tam his, qui ista turpiter co-
lunt, quam iis, qui coluntur relinquen-
tes, equum ad metas incitemus, & que
superfluit de rebus gestis Theodosii, o-
mnium oculis subjiciamus.

C A P. XII.

B Quod Imperator Theodosius haren Nestorii
proficigavit.

Scripta est ab eodem Imperatore
Constitutio admodum pia; quæ re-
lata est in primo Justiniani libro, qui
Codex dicitur, estque numero tertia
primi tituli. In qua Theodosius, cum
quem prius in deliciis habuerat, sicut
ipse Nestorius scribit, divinitus incita-
tus, omnibus, ut ita dicam, calculis con-
demnavit, anathema ei denuntians his
verbis: Præterea sanctimus, ut quicun-
que impiam Nestorii fidem emulan-
tur, vel nefariam ejus doctrinam se-
ctantur, si quidem Episcopi vel Clerici
sint, sacris Ecclesiis ejiciantur: si vero
laici, anathema feriantur. Sunt & a-
lia leges pro nostra religione ab eodem
datae, quæ ardentiissimum ejus zelum
abunde testantur.

C A P. XIII.

De sancto Symone Styliano.

Ilsdem temporibus floruit atque in-
claruit Symcones, vir sanctus ac per-
celebris memorie. Hic primus statio-
nem super columnā instituit, cuius do-
miciili ambitus vix duorum erat cubi-
torum: quo tempore Dominus Antio-
chenæ urbis Episcopatum administra-
bat. Qui cum ad Symconem venisset,
stationem ejus ac vivenditionem ad-
miratus, secretiora quædam concipi-
vit. Ambo igitur in unum convenie-
runt, & cum immaculatum Corpus sa-
crificasset, vivificari communionem
sibi mutuo impertierunt. Hic An-
gelorum conversationem in carne æ-
mulatus, à terrenis quidem rebus
feso abduxit: Et vim inferens na-
tura, quæ deorsum vergit, sublimia ap-
petit. Ac mediis inter cœlum & res

terrenas constitutus, Deum allocutus est, & una cum Angelis Deum glorificavit: ex terris quidem supplicationes pro hominibus offrrens Deo: Ex celis vero supernam benevolentiam hominibus concilians. Hujus miracula conscripta sunt a quodam, qui hominem viderat, & rebus ab illo gestis interfuerat. Sed & Theodoritus Episcopus Cyri, ejusdem viri miracula admodum diserte commemoravit. Verum comprehendimus, id ab illis praeципue omisum esse, cuius memoria apud sanctam Solitudinis incolas etiamnum servatur, & quod nos ab illis accepimus. Cum igitur Simeones iste, qui in terris Angelus, & in carne civis cœlestis Hierusalem fuit, novam hanc & mortalibus habetens ignotam vivendi rationem instituisset, sancte solitudinis incolæ quendam ad eum miserunt, mandantes ut ex illo sciscitaretur, quanam esset haec nova ac peregrina conversatio, & cur viam jam tritam & Sanctorum vestigiis impressam relinquens, aliam ipse novam nullique mortaliū adhuc cognitam inivisset: simul præcipientes ei ut descendenteret, & electorum Patrum viam insisteret. Quod si ille paratum se ostendisset ad descendendum, jussissent, ut suo more vivere sineretur. Obedientia enim ejus satis declarari, quod Deo duce atque auctore hujusmodi exercitationem suscepisset. Si vero detrectaret, ac propriæ voluntati inservire mallet, nec ipsorum monitis illicè obsequeretur, mandarunt ut eum vi abreptum detrahiceret. Qui cum ad illum venisset, & Patrum ei mandatum exposuisset, & confessim Symeon alterum pedem demisisset, ut præceptis Patrum obtemperaret: is, qui ad illum missus fuerat, permisit ei, ut cursum, quem instituerat, teneret, his eum verbis compellans. Fortis esto & viriliter age. Statio tua a Deo est. Hoc Symeonis factum prorsus memorabile, hoc loco commemoravi, quod tamen ab iis, qui de illo scripserunt, prætermisum est. Tanta porro divina gratia virtus in eo inerat, ut cum Imperator Theodosius Judæis Antiochiam incolentibus synagogas, quas Christiani illis ademerant, restituiri jussisset, Symeon tanta cum fiducia ac libertate ad eum scripsit, tamque acriter eum objurgaverit, solum Imperatorem suum DEUM revertitus: ut Imperator Theodosius, revocata iustitione sua, cunctam gratiam Christianorum fecerit;

A γῆς θρόμενος, ἐνιγγάντι τετα ψεύτῃ τῷ μὲν τῷ γῆς, ταῖς τῶν αὐτώπων προσεβίαις τῷ φέρεσσι, οὐχὶ γένεται ὃ τοῖς αὐτώπων τῷ φέρεσσι, μέντος καταπραθόμενος. τέττας δεσμέας γέγερθε μὲν καίτις τῶν αὐτώπων γενόμενων. γεγενέθει καὶ λογίως απέθεσθαι θεοδότελος, οὐ τῷ κυρετῷ ἐπικοπησαι, εἰ δὲ τὰ μάλιστα παρελελοιπότες, οὐκέτι σωζόμενον παρὰ τοῖς τῆς ἀγίας ἐργα κατειληφαμεν, καὶ παρ' αὐτῷ παρειληφεν. οὐτε δὲ συμεόντης οὐδὲ ἐπὶ τῇ γῆς αγέληθελος, οὐδὲ στραγκίτης αὖτοι εἰργασταὶ ποτητοῖς, τῷ δέ ξένῳ ταῦται καὶ τοῖς αὐτώπων αγνωταὶ τοῖς Κονέπειού διστασει, σέλλεστι παπαὶ αὐτὸν τῆς ἀγίας ἐργάτης, ὁμοιάμενοι φάναι τις ἡ ξενοπρεπής αἴτιοι πολιτείαι πτωτοτερημένων καὶ τοῖς ἀγίοις τεπελημενοῖς αφεις, αἷλις τινα ξένην καὶ τοῖς αὐτώπων καθάπαξ αὔγοντενον οὐδέδει; καὶ αἱ επιτρέφασιν αὐτῷ κατέβιναι, καὶ τῷ τῷ αλεκτῷ πατέρεων οὐδὲν αἰνέν. οἵτις εἰ μὲν οὐ μας εἰμίον πρέστη τῷ τῷ κατέβασιν δισυγχωρεῖν ἐκέλυσται αὐτῷ τῷ ιδίᾳ οὐκέτι χειν. εἰ δὲ τῆς ὑπακοῆς δῆλον εἶναι, εἰ δὲ τεσσάρης οὐδὲ διατέλεσθαι γε αἰτιάν, η καὶ τῇ ιδίᾳ θεληματοθέλησθαι, καὶ μὴ περιττὸν τῷ προσεδεμένοι, καὶ πρὸς βίας αὐτὸν καθέκειν. Οὐ επειδήπερ παρ' αὐτῷ ἐχύστηκε τῷ τῷ πατέρεων απήγειλεν εἰσόλημα, διδώσει τε θάτερον τῷ ποδοῖ προσπέμψει, τῷ πατέρεων τῷ επιτρέπτῳ εἰπτληρωται βεβλεμένος, αφίσις αὐτον τῷ ιδίᾳ οὐδὲν ἐκπλεεῖν, επιφεγγάμενος. ιχνευτὴ καὶ αὐτῷ εἰς δάσος σὺ παρεγένεσθε εἰς οὐκοίσιον οὐκέτειν, τοῖς φελεύσαις αὐτῷ γεγενέθει παραμένον τέττας ζεστεντὸν τῇ τῆς θείας χάρεις ἐκεοντψε δύναμις, αἱ καὶ θεοδοσίας παπούρεις τεθεωπικοῖς τοῖς καὶ τὴν αὐτήν ζειδαῖσις διποδοθῆναι τὰς σφῶν σωτηργαῖς, αὐτοὶ εφθισαν παρεγένεται αὐτῷ εἰπημένοι, οὐλω παρρήσια γέγερθε, οὐλω σφοδρῶς ἐπείμηστε, μάνον τὸν ιδίου βασιλέα μίλαβεμενος, αἱ καὶ τὸ βασιλικόν θεοδοσίον τὰς ιδίας ανακαλεσάμενον κεράσθε, πάντα πρέστης χάρεν γειτανῶν ἐκπλημένων!

τριανταῖς τοῦ καὶ τὸν ὑπαρχον τὸν ταῦτα δι-
δαξαντα τῆς δέχης. δεκάναι τε ἐς τανα-
γράκοις διεῖσθαι μαρτυροῦ ἐπὶ ρήματοῦ, οἰκε-
τόνεντε καὶ εὐχεῖς τῷ ἀντί, καὶ τῆς οἰκεί-
ας ἐυλογίας μεταδιδόναι διέτελε πετοίνων
ἐν σαρκὶ τοῦτον βίον διατλόνων ἐπὶ ἔξ-
και τελίκονται ἐν μὲν τῷ πρώτῳ Φεργί-
νει φέντα τὰ δεῖσα κατηχήση, ἐπὶ δινέα: ἐν
δὲ ἀν τῇ καλλιμένη μάνδρᾳ, ἐπὶ δὲ τοῦ τεο-
ταρεψκονται ἐν τῷ μεν σενωπῷ ἔτεσι δέκα,
τούτη γῶνα διανύσας ἐν δὲ κιοσι Βεργίτε-
ροις ἐπὶ τοιαρεψκοντάπικυν, ἐπὶ
τελίκοντα. τέττα τὸ τανάγρον σῶμα μελά-
την ἐνθένδε σπιδηρίαν καὶ τηλε αὐτοχέων
ὑσεργεῖσθη, λέοντος τὰ σκῆπτρα διέπον-
το, μαρτυρεῖς τηνικαῦτα τῆς αὐτοχύπρο-
σθεύοντος, δραματεῖσθαι δὲ τῷ ἔων σερ-
γίνετο ταγμάτων, μὲν τὸν ἀμφ' ἀντὸς
σεργίωντικῶν τελῶν τεκμήλοιπον, κατὰ τὸν
ἄντος μάνδρον ψιουμένων, καὶ τὸν τανάσ-
τον διεσωσάντων νεκρὸν συμεώνει τὸ μα-
καρεῖς, ὡς ἀν μὴ δι γεννιώσαι τόλεις
σιωπεῖσθαι τέτον διαεπέλοιεν. Ταυτά-
των τοῖνι μεγίστων καὶ καὶ τηλε ὁδοποείαν
ψιουμένων, κομίζεται καὶ τηλε αὐτοχύ τὸ
ἄντος τανάγρον σῶμα: ὃ καὶ λέων ὁ αὐτο-
χεύστωρ ἐξητίσατο τῷ τὸν αὐτοχέων
λαβεῖν. καὶ δεῖστεις οἱ τῆς αὐτοχύ τοῦ
ἀντὸν ανατεινάμενοι γεγράφασιν ζτως.
διὰ τὸ μὴ τὸν ἄρχεν τεῖχος τῷ τόλει, πέ-
πλωκε γῳ ἐν ὁργῇ, πραγματεύει τὸ πανάγρον
σῶμα, ὅπως ἡμῶν γρύπται τεῖχος καὶ σχύ-
εινα. Οἰς καὶ πειθεῖς, ἐνδεξετεταῖς δεῖ-
σται, τὸ σεπτὸν ἀντοῖς εἰσεστῶμε: τέττα τῷ
πολλὰ μέχεις ἡμῶν ἐφυλάχθη, ἐκαὶ τηλε
άγιαν κορυφὴν μὲν, πολλῶν ἵερων τεθέαμαι,
ἐπὶ Κοπεῖνος τηνιαδεῖς χρυσοίς τὸ τα-
ναστόμενος, φιλιππικᾶς δεκάναι τῷ ταρε-
φυλακῆς ἐνεργα τῶν ἔων ἐκτροπευμά-
τον, πίμα λειψανα ἀγίαν οἱ ἐπιτεμφεῖ-
ται, καὶ τὸ παρερδόσον, αἴκατη τῆς κεφαλῆς
ἐπικέμεναι τεῖχες ἐδιεφθάρσαν ὡς οἵ αἱ
ζῶντος τοῖς αὐτρώποις σωματιῖσμένων,
διασύζονται: καὶ τὸ κατὰ τῷ μελώπτῳ δέρ-
μα, ἐρυτίδως μὲν, καὶ ἀπέσκληκε σώ-
ζεται οἵ θν οὐμάς, καὶ τῷ μελώπτῳ οἵ οἱ
ταλεῖται, οἱ μὴ δὲ δοὺς χερσὶν αὐτρώποις
τοισῶν βισιώνας αἰφυρέψησαν, διὰ δὲ γηρυμαῖος

A & Praefecto prætorii, qui hæc ipsi sug-
gererat, potestatem abrogaverit: pe-
titeritque nominatum à sanctissimo at-
que Aorio Martyre, ut pro ipso Deum
precatetur, suamque ipsi benedicti-
nem impetraret. Porro Symeon in
hac exercitatione sex & quinquagin-
ta annos vixit. Novem quidem an-
nos in primo monasterio, in quo divi-
na vitæ præceptis fuerat imbutus. Se-
ptem vero & quadraginta, in eo lo-
co, qui dicitur Mandra: decem vi-
delicet annos in quodam angiportu;
in brevioribus autem columnis, se-
ptem: tringita autem annos in colu-
mina quadraginta cubitorum labori-
oso certamine perfunctus. Hujus
sacratisimum corpus post obitum An-
tiochiam deportatum est, Leone imperi-
um tum gerente, & Martyrio
Antiochenæ urbis Episcopatum ad-
ministrante: cum Ardaburius Magis-
ter Orientalis militiae, una cum mi-
litaribus numeris, quos circa se ha-
bebat, & cum reliqua omni multi-
tudine ad Symeonis mandram veni-
set, & Ianctum beatissimi viri corpus
servasset, ne à finitimis civitatibus
subriperetur. Igitur sacrum ejus cor-
pus, non sine ingentibus miraculis,
qua per totum iter facta sunt, delatum
est Antiochiam. Quod & Imperator
Leo ab Antiochenis sibi dari popo-
feuit. Verum Antiocheni mislo ad Prin-
cipem supplice libello, his verbis sunt
usi. Quoniam civitas nostra muros non
habet: corruerunt enim ob indignationem
divini Numinis: sanctissimum
corpus hoc importavimus, ut nobis
pro muro munimentoque esset. Qui-
bus permotus Leo, precibus eorum
cessit, & sacrolanctum corpus eis re-
liquit. Hujus complures reliquiae ad
nostra usque tempora asservatae sunt.
Et sanctissimum ejus caput ipse pre-
sentibus multis sacerdotibus vidi, ce-
leberrimo Gregorio Episcopatum
Antiochenæ urbis gubernante: cum
Philippicus ad custodiā ac præsi-
dium Orientalis militiae, pretiosas
Sanctorum reliquias ad se mitti pos-
tulasset. Et quod mirandum est, ca-
pilli capitis nequaquam disfluxerunt:
sed perinde ac si ille adhuc viveret
atque inter homines versaretur, in-
tegri manent. Cutis item in fron-
te rugosa quidem est atque obdura-
ta: Manet tamen adhuc incolunis:
sicut & dentium plerique, exceptis
his, quos pīi quidam ac fideles vi-
ri per vim abstulerunt. Qui quidem

dentes magnitudine sua abunde testantur, qualis quantusque fuerit vir DEI Symeones. Adjacer capiti catena ferrea quam ille collo gestaverat: cui ut pote laborum locis gloriosum corpus honores ipsi à Deo concessos communicavit. Nam ne mortuum quidem Symeonem, earum illud ferrum defrui. Hujus porro viri res gestas sigillatim percenserem, tum milii narranti, tum legentibus non mediocrem frumentum allaturas, nisi Theodoritus, ut jam dixi, eas fusius exposuisset.

B

CAP. XIV.

De stellā, quae se pectermitur in porticu juxta
columnam Symeonis, quam scriptor hic, &
alii complures viderunt: & de capite ejus-
dem sancti Symeonis.

Am vero aliud quidpiam quod ipse
met vidi, huic historiae inseram. Ar-
debam incredibili cupiditate visendi
delubrum sancti illius viri. Dicit autem
illud ab urbe Antiochia stadiis fere
trecentis, situm in ipso montis vertice.
Mandram indigenæ vocant: quod no-
men à sanctissimo Symcone ei loco in-
ditum videtur, eo quod illic asperiori
disciplina lese exercuisset. Et mon-
tis quidem acclivitas, ad viginti usque
stadia protenditur. Templi autem
fabrica formam crucis refert, ex qua-
tuor lateribus porticibus ornata. Ex
adverso autem illis oppositis sunt colu-
mnæ, è lapide polito pulcherrime fabri-
cate, quibus tectum venustè admodum
in sublime attollitur. In medio atrium
est subdiale, summo artificio elabora-
tum: In quo columna illa stat quadra-
ginta cubitorum, in qua terrenus ille
Angelus celestem vitam exegit. In
tecto supradictarum porticuum can-
celli sunt, quos nonnulli fenestræ
vocant, tum ad atrium superius me-
moratum, tum ad porticus vergentes.
Ad latum igitur columnæ latus, ipse
cum reliqua populi multitudine ibi
collecta, saltantibus circa columnam
rusticis, vidi in fenestra stellam im-
mensæ magnitudinis, per totam fe-
nestrâm disurrentem atque radian-
tem: neque id semel, aut iterum,
ac tertio, sed saepius: eandemque
crebro evanescerem, atque iterum
subito apparentem. Quod quidem
non nisi diebus festis, quibus san-
cti viri memoria quotannis recolitur,
sicut solet. Sunt etiam qui dicant: nec
fides deroganda est miraculo, tum ob

Kep. 10th.

Πιεῖ τὸ πολάκις Φαινομένον αἵτιον. Εὐ τῇ πιεῖ τὸ πολάκις οὐδὲ τὸ σύμιαν, ὃν ιωράκης ὁ συγβαφεῖς καὶ οὐ λατεῖ τὴν αὐτῆς τῆς κεφαλῆς τὴν αὔξεσθαι.

ΦΕΕΣ ΕΝ ΚΩΜΗΤΕΡΟΥ ΟΝ ΤΕΦΑΜΑΙ, ΤΗΙΟΝ
ΘΕΑΔΩ. ΕΠΟΦΡΥ ΤΟ ΓΕΜΦΡΩΤΟΝ
ΔΗΙΣ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΣΑΔΩ. ΔΙΕΣΠΙΚΕ Η ΘΕΟΠΟΛΙΣ
ΣΑΔΙΟΙΣ ΜΑΛΙΣΑ ΠΕΙΑΝΟΣΙΟΙΣ, ΚΕΙΡΙΟΝ ΤΡΙ-
ΑΝΤΛΙΩΝ ΤΗΣ ΌΡΩΣ ΤΗΣ ΧΟΡΥΦΛΙΩΣ. ΜΑΝΔΕΛΙ-
ΣΤΗΧΑΝΕΙ ΧΑΛΕΣΙ, ΤΗΣ ΔΙΣΚΙΤΕΛΕΩΣ ΟΙΝΑ
ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΣ ΣΥΜΕΩΝΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΟΙΝΑ
ΧΩΔΕΩΝ ΚΑΛΑΛΙΠΟΝΩ. ΔΙΝΚΔ ΔΕ ΤΟ ΘΕΩΓΑ-
ΛΕΙΣ ΒΟΡΕΙ ΣΑΔΙΟΙΣ ΕΙΝΟΣΙ. Η ΕΓΓΕΝΑ ΔΙΚΚΙΟ-
ΜΙΑ, ΣΥΓΚΕΙΔΑ ΜΕΝ ΤΑΙΡΙΔΙΝΟΥ, ΕΝ ΤΗ ΤΑ-
ΓΑΡΩΝ ΠΛΑΘΥΡΩΝ ΣΟΔΙΣ ΚΟΣΜΟΥΜΠΙΝ ΛΟΥΔΙ-
ΧΑΤΑΙ ΤΑΙΣ ΣΟΔΙΣ, ΧΙΟΝΕΣ ΕΝ ΛΑΤΩ ΞΕΣΒΙΠ-
ΠΟΤΙΜΦΡΟΙΣ ΕΥΠΞΕΠΩΣ, ΕΝ ΜΑΛΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙ-
ΕΙΣ ΥΨΩ. ΕΠΑΙΡΕΤΟΛΕΣ. ΤΟ ΔΕ ΥΕ ΜΕΘΙ, ΑΝ
ΙΣΤΑΙΣ ΕΙΟΣ ΕΙΣ ΜΕΛΑ ΠΛΕΙΣ ΝΟΣΗΕΥΓΑΤΙΜΗ
ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ. ΕΝΤΑΙ Ο ΤΕΩΓΑΡΑΧΟΙ ΑΠΙΧΥΣ ΙΣΑ-
ΓΟΥΝΙΩΝ, ΕΝ Ω ΤΩΝ ΞΕΡΙΝΟΝ ΔΙΝΗΝΟΣ ΒΙΟΙ Ο ΔΗ-
ΥΗΣ ΕΝΣΑΕΡΩ ΑΥΓΕΛΩ. ΒΟΡΕΙ ΤΗ ΒΟΡΕΙ
ΤΟΝΝΟΥ ΤΗΣ ΛΕΥΟΜΦΡΩΝ ΣΟΔΩΝ, ΚΛΕΙΣΤΕΛΙΔΑΝΑ-
ΘΕΑΣΤΟΙ. ΘΕΥΔΑΣ ΕΙΝΟΙ ΧΑΛΕΣΙ, ΠΕΡΙΓΓΕΤΑ-
ΛΕΛΕΥΜΦΡΟΝ ΙΣΤΑΙΣΕΟΝ, ΒΟΡΕΙΣ ΤΕ ΤΑΣ ΣΤ-
ΑΣ ΔΙΠΟΝΕΜΟΜΦΡΑ. ΚΑΛΩ ΤΟ ΛΑΙΟΝ ΤΟΝΝΟΥ ΜΕ-
ΡΩ ΤΗΣ ΧΙΟΝΩ, ΕΝ ΑΝΤΩ ΤΩ ΧΛΕΥΤΙΔΙΩ ΤΗ-
ΘΕΑΜΑΙ ΜΕΛΑ ΤΑΙΝΙΟΣ ΒΟΡΕΙΩΝ ΑΛΙΩΝ ΕΝΩ ΑΙΩ-
ΛΕΩ, ΤΗΣ ΑΙΓΑΕΙΝΩΝ ΣΩΣΙ ΤΩΝ ΧΙΟΝΑ ΧΟΡΙ-
ΤΩΝ, ΑΙΣΕΡΑ ΙΣΤΕΡΜΕΥΘΗ ΚΑΛΟ ΤΑΙΝΟΤΟΛΑ-
ΘΕΙΔΙΟΝ ΔΙΑΤΗΕΟΝΤΑΙ ΤΕ ΚΑΙ ΣΕΛΑΥΓΩΣΤΑ-
ΣΧΑΠΑΕΣ, Ζ ΔΙΣ, Ζ ΡΕΙΣ, ΑΛΙΔΑ ΚΑΙ ΣΩ-
ΛΑΝΙΣ ΠΑΝΟΜΦΡΟΝ ΤΕ ΑΝ ΣΥΧΙΛΑΣ ΚΑΙ ΣΑ-
ΛΙΝ ΔΕΣΠΑΤΙΝ ΦΑΝΟΥΜΦΡΟΥ Ο ΔΗΣ ΓΙΝΕΙΔΗΣ
ΙΟΝ ΣΥΤΟΙΣ ΒΟΡΕΙΑΙΩΝ ΜΥΤΙΜΕΙΟΙΣ. ΕΙΝ ΘΕΑ
ΛΕΥΚΟΙ, ΚΑΙ ΣΩΝ ΔΙΣΚΙΤΕΛΕΩΝ ΤΑ ΘΑΥΜΑΙ, ΣΩΝ ΤΙ-